

DVĚ CESTY BOŽÍHO LIDU

Volání k dnešní církvi: „Nejdi tou lehčí cestou do údolí, ale jdi do hor!“

Abrahamova cesta na horu Mórija – horu víry a oběti

Vztah k Bohu

1. Učil se poslušnosti a víře (vyjití z Mezopotámie - Gn 11,31-12,5; Sk 7,2-4).
2. Dělal chyby, ze kterých se poučil (Izmael - Gn 16). [Pozn. 1]
3. Hleděl očima víry (Gn 13,14-18). Měl vidění toho, co Bůh chce dělat.
4. Hledal Boží vedení (zvláště při oltářích chval) a hned reagoval na Boží hlas.
5. Zachraňuje Lota při dobytí Sodomy a Gomory nepřáteli. Abram vybudoval společenství 318 vydaných lidí, kteří ve jménu Hospodinově přemohli ohromnou přesilu [viz Vincent: *Společenství ječného chleba*]. Setkává se Malkisedekem, který mu vychází vstříc s chlebem a vínem, a Abram mu dává desátek ze všeho (Gn 14). Odmítá jakékoli dary (všechny majetek!) od převráceného Sodomského krále za vysvobození.
6. Obřezal své srdce od tělesnosti (Gn 17).
7. Věřil v Boha, pro kterého není nic nemožné (Gn 18,14).
8. Šel cestou na horu podle Božího vedení.
9. Chodil před Boží tvář – ve vědomí Boží přítomnosti (Gn 17,1; 24,40).
10. Všude, kde byl, stavěl Abraham Bohu oltáře chval (Gn 13,17):
  - Šekem u dubu v Móre (Gn 12,7)
  - Pohoří mezi Bét-elem a Ajem (Gn 12,8)
  - Chebrón u Mamreho dubů (Gn 18,18)
  - V Beer-šebě u tamaryšku (Gn 21,33)
  - Hora Mórija (Gn 22)

V tom pokračovali i jeho potomci:

- Izák v Beer-šebě (Gn 26,25)
- Jákob v Šekemu (Gn 33,18-20)
- Jákob v Bét-elu (Gn 35,1-15; 28,18-20; 31,13)
- Jákob v Beer-šebě (Gn 46,1-2)

Je místo, kde žiješ, oltářem chval?

Jsi vděčný a uctíváš Boha na každém místě, kde se nacházíš? (1Tm 2,8; 2K 2,14)

11. Místo obětovaného syna dán Boží beránek – Ježíš Kristus (Gn 22,12-14).

Rodina

12. Bůh centrem rodiny. Abraham vidí zásadní důležitost rodiny a generačního přenosu. Uctívá Boha generací, který přesahuje generace (Ex 3,6).
13. Svého syna vydal dobrému a milostivému Bohu (Gn 22).
14. Abrahamův syn Izák přijímá zbožnou ženu.
15. Syn zaslíbení a další potomci pokračují v Boží cestě. „Všechny rodiny země dojdou požehnání v tobě.“ (Gn 12,3 B21)
16. Abrahamova žena se stala vzorem žen (1Pt 3,1-6).

Ovoce a vliv

17. Dal Bohu vše, co měl. To nejdražší, co měl, prošlo křížem a vzkříšením (Gn 22,4-5; He 11,17-19). Očekával, že to, co obětuje, bude vzkříšeno.
18. Pro svoji poslušnost víry požehnan on i jeho potomstvo (Gn 22,15-18).
19. Stal se požehnáním pro druhé.
20. Pozitivní vliv a význam dodnes.
21. Abraham je otcem všech věřících (Ř 4). Na své okolí máme mít aktivní, kladný, proměňující vliv, což často znamená jít proti proudu a jít úzkou cestou.
22. Má důvěrný vztah s Bohem, je prorockým přímluvcem (Gn 18,16-33; 19,29). Bůh mluvil k Abrahamovi (a ne k Lotovi), protože hledal jeho tvář. Abraham jako *důvěrný přítel* (18,19 SNC) ukazuje správnou cestu svým potomkům, proto mu Bůh zjevuje svá tajemství. Jako prorok se především modlí. (Gn 20,7).
23. Jméno **Abram** znamená *Otec (je) vyvýšen* nebo *Otec (je ten) Vyvýšený*. Poznával a vyvyšoval Boha jako svého Otce a to ho přivedlo k proměně jména na **Abraham**, což znamená *Otec množství*. Skrze poznání Boha Otce se stal otcem pro mnohé.
24. **Hora Mórija** [*Můj učitel je Hospodin*] byla vyvrcholením uctívání, později tam stál Jeruzalémský chrám (Gn 22,2.9; 2Pa 3,1; 2S 24,18-25; 1Pa 21,15-22,1)

[Pozn. 1] Abraham se však nepoučil při vydávání své ženy Sáry ze strachu za svoji sestru a v tom ho pak následoval i jeho syn. V době hladu Abram sestupuje do Egypta a v této zkoušce jedná v nevěře a strachu (Gn 12,10-20). Ve zkouškách (hladu) se projeví, co je v našem srdci. Později mu Bůh přímo říká: **Neboj se, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.** (Gn 15,1) Abram se ze svého jednání však nepoučil a znovu to opakuje již jako zlý návyk v Geraru (Gn 20,1-18). Předpokládal, motivován strachem a nevěrou, zlé jednání u druhých, proto se musel sám chránit místo důvěry v Hospodina, který se ho již tolikrát zastal. Sára tyto negativní zkušenosti (manžel ji nechránil) dobře zpracovala ve víře v Hospodina a Bůh se jí vždy zastal (1Pt 3,1-7). Po hoře Mórija Abraham již takto nejednal, avšak zřejmě ale ani v pokání nezhodnotil tyto své činy. Místo, aby se děti ze slabostí rodičů poučily, tak je opakují stejně jako Izák v Geraru (Gn 26,1-11). Jednal ve lži, nevěře a strachu jako jeho otec.

[Pozn. 2] „*Lot žil tak dlouho a tak spokojeně mezi bezbožnými lidmi, že již přestal být hodnověrným Božím svědkem. Tak si zvykl na prostředí, ve kterém se nacházel, že místo aby na něj měl sám vliv, vnímal ho netečně a do jisté míry se jím nechal formovat. Vnímá tě tvé okolí jako Božího svědka, nebo jsi prostě jen jedním z davu? Lot zašel tak daleko, že i když si na jedné straně udržoval víru v Boha, na straně druhé se pro Boha stal téměř nepoužitelným. Když se nakonec postavil za Boží věc, nikdo mu nevěnoval pozornost. Nenacházíš se snad i ty ve stejné situaci, protože jsi se až příliš přizpůsobil svému prostředí? Abys mohl mít nějaký vliv, musíš se nejprve rozhodnout, že ti nebude vadit, když se budeš lišit od těch, kteří se k Bohu nehlásí.*“ (SNC s poznámkami, s. 50)

Lotova cesta do údolí Soár – nenáročného údolí tělesnosti

Vztah k Bohu

1. Jednal podle svých přirozených smyslů a rozumu (Gn 13,10-13). Lot se neptá Boha na jeho vůli, rozhoduje se podle svých žádostí. Bylo to rozhodnutí pro požitkářský materialismus bez hodnot. Rozhodnutí pro „zelené zavlažované pastviny“ u hříšné Sodomy zničilo jeho rodinu. *„Ve srovnání s okolními pohany byl Lot mužem ‚spravedlivým‘ [2Pt 2,7-8], ale nepočítal dost vážně se zhoubným vlivem okolí na svou rodinu.“ (Novotný Adolf, BS, s. 383)* Byl účasten tolika Božích dobrodiní skrze Abrahama, následuje však pouze svoje momentální touhy.
2. Nepoučil se ani ze špatného ovoce svých rozhodnutí.
3. Hleděl přirozenýma očima a šel za žádostmi očí (Gn 13,1-13).
4. Žil ve své tělesnosti. Byl váhavý, nerozhodný, odkládal rozhodnutí a volil tu nejlehčí a nejsnazší cestu. Při svých rozhodnutích myslel především na svoje pohodlí.
5. Z Boží milosti je zachráněn Abramem a jeho 318 oddanými služebníky (Gn 14,1-16).
6. Byl váhavý uposlechnout (Gn 19,16-20). Opust', co nejrychleji Sodomu, neohlížej se zpět! U čeho máš srdce? Na čem lpíš? Majetku, pohodlí, zdánlivém klidu...?
7. Nevěřil, že zvládne to, k čemu ho Bůh vyzývá (Gn 19,17-19).
8. Šel nejlehčí cestou bez námahy do údolí – plynul po proudu nejmenšího odporu. *„Ach ne, ... v horách, kam mne nyní posíláš, nemohu přežít ani týden. Život je tam nesmírně obtížný - a navíc je to tak daleko, ... dovol mi, prosím, uchýlit se do toho maličkého městečka, které leží nedaleko...“ (Gn 19,18-20 SNC)*
9. Byl určován pouze svým myšlením a svým okolím.
10. Tam, kde byl, se zabýval většinou sám sebou a svým pohodlím.
11. Neporozumění životu oběti a uctívání.

Rodina

12. Pohodlí, materialismus, bezkonfliktnost za každou cenu centrem rozpadající se rodiny.
13. Své dcery chtěl vydat perverzním mužům Sodomy (Gn 19,8).
14. Lotovy dcery si vybraly bezbožné partnery, kteří si mysleli, že Lot žertuje, když jim oznamuje soud nad Sodomou. Proto tam zůstávají a hynou (Gn 19,13-14).
[Pozn. 2]
15. Dcery pokračují ve svévoli, tělesnosti a převrácenosti (Gn 19,30-38). Lotovy dcery měly strach, že se nikdy nevdejí. Proč jim Lot nepomohl najít manžely v Abrahamově rodině? Bylo by to pro něj pokořující? Lotovy dcery dělaly to, co viděly v Sodomě.
16. Lotova žena se stala solným sloupem (Gn 19,17.26; L 17,28-33).

Ovoce a vliv

17. Přišel o vše, co měl a co si držel (Gn 13,5-6). Kvůli velkému majetku, stádům a služebníkům se rozešel s Abramem, nakonec má jen dvě dcery a nic víc.
18. Jeho neposlušnost blokuje Boží požehnání; je motivován strachem (Gn 19,30).
19. Chtěl požehnání většinou jen pro sebe; nevstoupil do svého povolání, které je vždy požehnáním pro druhé.
20. Upadnutí v zapomnění, bezvýznamnost a nakonec zánik rodu - potomci Lota (Moábci a Amónovci) se dokonce stali nepřáteli potomků Abrahamových (Ž 83,3-9; Sf 2,8-10) a později obětují své děti démonům. Přes to všechno je však potomek - Moábka Rút - v rodokmenu Ježíše.
21. Lot je příkladem tělesného křesťana. Byl to muž kompromisů: nejdříve měl stany blíže k Sodomě, pak dům přímo v Sodomě a nakonec sedí v městské radě, ale naprosto bez proměňujícího vlivu (Gn 13,12-13; 14,12; 19,1). I když díky Lotovu strýci Abrahamovi byla Sodoma a další 4 města zachráněna, obyvatelé nebyli Lotovi vděční a stále ho viděli jen jako přistěhovalce (Gn 19,9). Města celého údolí Sodomy a Gomory byla zničena – dnes jsou pravděpodobně pohřbena pod jižní částí Mrtvého moře. [Pozn. 3]
22. Lot je objektem přímluv (Gn 18; 2Pt 2,6-10).
23. Jméno **Lot** znamená *závoj, přikrytí, zastření* a vyjadřuje jeho životní styl kompromisů, pohodlnosti a tělesnosti. Byl zastřený pro porozumění Božím cestám.
24. Životní filosofie **údolí Sóar** [*Malé, Nepatrné, Bezvýznamné*] je obrazem nenáročného, bezvýznamného a marného života, kdy je pohodlí na prvním místě. Centrem není Bůh, ale člověk. Je to cesta nejmenšího odporu, kdy se člověk nechá unášet proudem.

[Pozn. 3] Sodomští lidé byli před Hospodinem velice zlí a hříšní (Gn 13,13; 18,20): homosexuálně perverzní (Gn 19,4-5); cizoložní, žijící ve lži, posilující ruce zločinců, neodvracející nikoho od jeho zla (Jr 23,14); zpušní, přesycení chlebem a mající sebejistý klid, ruku chudého a nuzného však neposilovali, povyšovali se a páchali před Bohem ohavnost (Ez 16,49-50); nezřízení, bezuzdní, bezzákonní, jdoucí za tělem v poskvřňující žádosti, pohrdající autoritou, drzí opovážlivci (2P 2,6-10); plně propadlí smilstvu a zvrhlosti, poskvřňující své tělo, neuznávající autoritu, rouhající se slávám (Ju 1,7-8). Dokonce odpadlý Jeruzalém v době Velkého soužení bude duchovně nazván *Sodoma a Egypt*, což je obraz bezbožné a převrácené společnosti (Zj 11,8). **Sodomu by zachránila skrze přímluvu přítomnost deseti spravedlivých, anebo, jak říká Ježíš, jeho mocné činy, které by obyvatele přivedly k pokání** (Mt 11,20-24).

Já jsem Bůh Všemohoucí. Chod' před mou tváří a buď bezúhonný. (Gn 17,1)

Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův. (Mt 22,32)

Tomáš Korčák 7/2019